

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 2. De tristitia Domini. Qui cum Christo dolente non dolet, nec cum
ipso gaudente gaudet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

rationem, Si praefens Apostolis hoc Christus dixit, quanto magis tibi: Vide Dominicam tertiam in Quadragesima.

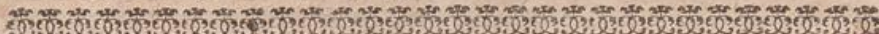
Si quis forte inchoatos de Passione Christi Domini discursus nolit interrompere, hanc nobilem, & caelo delapsam Veritatem sibi proponat contra tentationes.

In hoc Signo Vinces.

Ratio est, quia tentatio cognita facillime cum gratia superatur.

Sed ex representata sibi Cruce & Christo Domino patiente, facillime cognosci potest tentatio, indeque gratia derivatur.

Ergo & sic tentatio superatur, quod est in signo

HAC HEBDOMADE, de internis doloribus, quos Christus Dominus in Passione sustinuit, atque in horro leu monte olivarum vehementius Ipse in animo suo concitavit.

FERIA SECUNDA. DE TRISTITIA DOMINI IESU.

Tristis est anima mea usque ad mortem. Marth. 26.

VERITAS PRACTICA.

Qui cum Christo dolente non dolet, nec cum Ipso gaudente gaudet.

RATIO EST, Quia non dolere cum Christo, est non habere eundem sensum circa res divinas & humanas, quem habet Christus.

Sed qui non habet hunc eundem sensum cum Christo, non potest cum ipso gaudere.

Ergo is, qui non dolet cum Christo, nec gaudebit cum eo. Et miraris unde tam modica consolationes divina!

I. PUNCTUM.

FINITA oratione, quam Christus Dominus in coenaculo ad Patrem habuit: Egressus ibat secundum consuetudinem in montem olivarum, secuti sunt autem illum & discipuli, usque ad villam, quae dicitur Gethsemani, quibus tum dixit, sedere hic, donec vadam illuc & erem. Et assumpto Petro & duobus
Haynesove Pars 2.

Filiis Zebedaei, capit contrariari, & mactus esse: Tunc ait illis, tristis est anima mea usque ad mortem, sustinete hic & vigilate mecum.

Sic Evangelista omnes, unde apparet, primum Christi dolorem internum fuisse tristitiam, quam permittit appetitui suo concitare, ex representatione malorum omnium, quae tunc adduxit in mentem suam sive praeterita essent, sive praesentia, sive futura. Cogitabat immensam illam multitudinem hominum, qui a mundo condito perierant, & peccati sui poenas luebant. Verfabat animo horribilem illam peccatorum mollem & massam, quae omnes homines ita infecerat, ut vix unus aut certe pauci in via salutis essent. Proponebat sibi statum praesentem mundi, in quo soli Iudaei Deum agnoscebant, ex Iudaeis autem pene omnes excacati, jam-jamque in suam universi mortem conspiraturi, Cernebat Proditorem discipulum; perjurum alium, fugaces reliquos, se solum velut agnum in medio luporum deferendum, discerpendum, dilaniandum. O qui tum dolores animi! At saltem qui post passionem futuri erant homines, si
M salva-

Luc. 22.

Mat. 26.

salvarentur, si prodesset omnibus Sanguinis ille fundendus! Sed illud erat vel maximè, quo dolor augebatur, quòd in sequentes annos tot etiam peccata committerentur, totque perirent homines, perinde ac si non esset passus, imò eò magis peccarent & punirentur, quòd esset passus, arque adeo ipse inter omnes electus & dilectus populus in sua esset pravitate periturus. *Et peribunt reliquia Iuda!*

Isr. 40.

Hæc ita simul conglobata sic animum eius contristabant, ut præ doloris vehementia vivere non potuisset, nisi virtute divinâ vitam sustineret. Omni Iesu, nūquid ex his unus eras, quos cernebas in peccato, & quorum aspectu angebaris? Etiam fili, te ipsum in mente habebam, & quod de te mihi magis dolebat, insensibilitas est illa tua, quâ tam parum moveris ad perfectam emendationem. Ad hoc anime quid respondes? Disce hodie saltem tritari & dolere, ut discas simul, quando & quomodo gaudeas. In his enim duobus affectibus, vel maximè peccas, & unus ita pendet ab alio, ut nisi cum Christo doleas seu tristeris, non possis cum ipso gaudente gaudere, nec proinde ullo unquam vero & legitimo gaudio gaudere.

Ratio est universalis & valde expendenda, quia videlicet nisi tristeris cum Christo, non habes eundem sensum circa res divinas & humanas, quem ille habet. Nam cum omnis tristitia sit ex malo sibi representato, tam diversa erit tristitia, quàm diversus mali sensus, seu quàm diversa opinio circa res illas, quæ contristant; unde fit ut tristitia sæculi sit tantum de malo huius vitæ, de pœnis, de paupertate, de contemptu, de invidia, & similibus, quia sæculares hæc tantum æstimant mala. At verò tristitia secundum Deum, de peccatis est, de Deo offenso, de suo proximique damno spirituali; sicque apparet ex diverso rerum sensu, sive æstimatione & affectu, diversam esse tristitiam: ac proinde hæc duo se simul consequuntur, seseque mutuo probant, ut qui diversum habet à Christo sensum, diversam ab eo etiam habeat tristitiam, vel qui non tristatur cum eo, si videret ipsa, quæ tristatur, diversum ostendat se habere sensum. O quàm præclare Apostolus; *hoc sentite in vobis, quod est in Christo Iesu!* Videbar quippe acutius, ex illo sensu, affectus omnes nostros dependere. Itaque sentis, cum illo?

2. Cor. 7.

Phil. 2.

II. PUNCTUM.

SED qui eundem cum Christo sensum & affectum non habet, non potest gaudere cum illo.

Nam sicut tristitia, ita & gaudium prorsus diversum est pro diversitate sensus, sive æstimationis & affectus, quem habemus de bono, quod est objectum gaudij; unde qui vanè & malè gaudent, idcirco ita gaudent, quia quæ vana sunt & mundana bona nimium æstimant & sapiunt, ac proinde eorum possessione lætantur, cum tamen alij, qui non idem sentiunt, non ita gaudeant, etiam si eadem bona possideant. Hinc Propheta, *Confusum est gaudium à filiis hominum*: Id est, sicut varii sunt sensus hominum, ita & varium ac diversum eorum gaudium, quod est cum sensu conjunctum & confusum.

Quisquis propterea non idem sentiat de rebus, quod ipse Christus, certè non eodem etiam gaudio gaudebit quo ille; quia ut dictum est, ex diversitate sensus, diversum est gaudium, ac proinde quamdiu diversa senties, sic diversè gaudebis; & quàm verum erit & solidum Christi gaudium, tam fallum & evanidum hoc tuum erit, quod est illi oppositum.

O miserandum hominem, qui nunquam est miserior quàm cum magis gaudet! Nam quo magis gaudes falso tuo gaudio, eo magis diversus es à Christo Iesu; & non est major miseria, quàm sic diversum esse à Christo!

III. PUNCTUM.

SIC ergo qui cum Christo dolente non dolet, nec cum ipso gaudente gaudere poterit: Non modo quia non meretur consolationes illas, quæ non dantur nisi secundum multitudinem dolorum, ut ait Propheta & Apostolus, sed quia non eundem cum ipso habet sensum. Si enim idem sentires cum Christo, quidquid illum affligit, te simul contristaret; unde è converso si non te idem contristat, non eundem cum ipso habes sensum, ac proinde nec simul cum ipso gaudere potes. *Non gaudebit inimicus meus super me*, quia scilicet oppositum meo sensum habet.

Ps. 93.

2. Cor. 11.

Ps. 49.

Quod quia valde odiosum est & expavescendum, corrigendus est sensus tuus, si ve iudicium illud quod formas de bono & malo, undè procedunt affectus tristitiæ & gaudij; atque

17.

Donn. 16.

atque à Christo Domino descendum, quid
verè malum sit & deplorandum. Ipse est e-
nim Emmanuel, qui probè scit rep. obare ma-
lum & eligere bonum. Jam audivisti, quid cum
contristaret, nempe Dei offensa & hominum
perditio; hoc ergo disce verum esse malum,
hoc disce deplorare cum Christo, ut cum ipso
etiam gaudeas de Divinis Perfectionibus, de
Dei notitia prædicata, de hominum salute &
perfectione, cæterisque similibus veris bonis.
Mundus gaudet, vos verò contristabimini, sed
tristitia vestra vertetur in gaudium.
Quod si Passionis & mortis jam jam in-
stantis Cogitatio non nihil etiam Christum
contristavit; at certè vide, quomodo se in il-
la sua tristitia gerit. Disce tristitiam, quæ ex
corporis aut animi malis percipitur, non tam
malum esse, quam qui concitantur inde mo-
tus inordinati. Nullos verò tales in Christo
percipies; Nihil illo quietius etiam in medi-
is illis tristitiæ fluctibus, nihil inordinatus,
nihil suavius, & religiosus.

En ut suppliciter adit ad Patrem, ut illum pro-
nus orat, ut opportunè redit ad discipulos
somniales, ut eos quietè excitat, ut blan-
dè monet, ut omnia denique tranquillè pera-
git!
Sic est tristitia in virtutem convertenda,
sic toleranda benignè, sicut & ipsa mala, quæ
illam excitant, quandoquidem ipsa est natu-
ræ nostræ malum tam patienter ferendum
quam quodvis aliud malum, quando aliter
cu. au. non potest. Sic aptè Sapiens. Ne festi-
nes in tempore obductionis, sustine sustentationes
Dei, conjungere Deo & justine. Omne, quod ti-
bi applicitum fuerit, accipe, & in dolore sustine,
& in humilitate tua patientiam habe. Iunge cor
tuum cordi Christi, ut quod ille amat, tu a-
mes: quod odit & deplorat, tu ipse oderis &
deplores! Denique sicut dicebar Rex Jchu ad
Junadab: Nunquid est cor tuum rectum, sicut
cor meum cum corde tuo? Sic tecum Christus:
Tu quid illi?

Ecclesi. 2.

4. Reg. 10

PRO EADEM FERIA QVADRAGESIMALI.

Ad Evangelium, de extremo Iudicio, ac de operibus misericordia. Matth. 25.

VERITATES PRACTICÆ.

Qui nimis humana timet iudicia, non satis
reveretur Divina.

In 1. parte, Feria 4. hebdomada sexta post E-
piphaniam.

Nunquam melius sibi providet fidelis Dei
servus, quam cum nihil sibi retinens; to-
tum se Domino, suaquè omnia consecrat.
In eadem 1. parte, In Festo sancti Nicolai.

Siquid Charitas negat, tam benigna negan-
do est, quam concedendo.

In hac 2. parte, Feria 3. hebdomada prima
post Pascha.

Beati miseri cordes.

In 3. parte, Feria 6. hebdomada septima.

Videnda septima Dominica, de defectu bono-
rum operum, quàm sit unicuique timendus.

Qui se interrogat ante iudicium, interroga-
tus in iudicio securus respondebit.

In eadem 3. parte, Dominica octava.

Affectum probat effectus.

In eadem 3. parte, Feria 2. hebdomada nona.

Si vis curari, cura.

In eadem 3. parte, Dominica 12.

Nemo sui boni vel mali bonus Iudex.

In ead. 3. p. Feria 3. hebdomada 14.

Deniq; de extremo Iudicio distinctius, vi-
denda Dominica ultima quartæ partis, ac
Sabbatum sequens; necnon Dominica pri-
ma Adventus.

